

щитѣ могутъ, чрезъ молитвытѣ си и добрытѣ дѣла, да исходатайствуютъ за страждущытѣ души облегченіе въ мѣкытѣ имъ, както за това говорихмы по горѣ (стр. 52-82).

Има души, които сѣ до толкъсь виновны, щото тѣ сѣ невъзвратно осѣдены. Тѣ страдайтѣ уже, и ще страдатъ вѣчно, ведно съ тѣлото си, слѣдъ въскресеніето на мъртвытѣ.

Злополучіето на тыя души, както и блаженството на праведнытѣ души, ще бѣдѣтъ пълны само слѣдъ въскресеніето на тѣлата, и слѣдъ послѣднытѣ судъ на І. Христа при скончаніето на видимытѣ міръ (2. Тимоѣ. Д. 8. и 2. Ко-